Lag
om ändring i konkurslagen (1987:672);

SFS 1988:1371
Utkom från trycket
den 19 december 1988

utfärdad den 8 december 1988.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs att 7 kap. 1 och 2 §§ konkurslagen (1987:672) skall ha följande lydelse.

[1] Prop. 1988/89:31, LU11, rskr. 35.

1 § En förvaltare skall ha den särskilda insikt och erfarenhet som uppdraget kräver samt även i övrigt vara lämplig för uppdraget.

Den som är anställd vid en domstol får inte vara förvaltare.

Den som står i ett sådant förhållande till gäldenären, en borgenär eller någon annan att det är ägnat att rubba förtroendet för hans opartiskhet i konkursen får inte vara förvaltare. Detsamma gäller om det i övrigt finns någon omständighet som medför att förtroendet för hans opartiskhet kan rubbas.

Förvaltaren skall omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten om omständigheter som kan medföra jäv för honom.

2 § Förvaltare utses av rätten.

Rätten bestämmer också antalet förvaltare. Flera än en förvaltare får utses om det med hänsyn till boets omfattning och beskaffenhet är behövligt att förvaltningen delas eller att den handhas odelad av flera. Om en förvaltare är jävig men det med hänsyn till förhållandena i konkursen är olämpligt att entlediga honom, får rätten utse någon annan att sköta förvaltningen i den del förvaltaren är jävig.

Om boets förvaltning skall vara delad, skall en förvaltare utses för varje del av förvaltningen. Rätten bestämmer efter vilka grunder delningen skall ske.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1989.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Lars Eklycke
(Justitiedepartementet)